

*Nu judecați oamenii după cei cu care se adună:
Iuda avea amici ireproșabili*
Ernest Hemingway

Trebuie subliniat că în joc omul manifestă nu numai trăsăturile pozitive de caracter, ci le dezvăluie și pe cele negative. Lipsa de interes coexistă cu egoismul, modestia cu orgoliul nemăsurat, onestitatea cu viclenia.

Ca orice fel de relație interumană, jocurile de colaborare pot servi atât unor scopuri bune, cât și unora rele.

Aspectul bun ar fi să se poată lega între ele efortul de schimbare socială, cu educația și construirea comunității, întărindu-se necesitatea de comunicare, învățare împreună și luarea deciziilor în comun. Oricine e conștient că spiritul de sacrificiu reprezintă o calitate. Conștiința apartenenței la o echipă dă prioritate trăsăturilor pozitive.

În cazul rău, jocurile pot deveni mijloace de opresiune și înstrăinare, folosite pentru susținerea metodelor de educație verticală (forțată; de sus în jos) și la izolarea indivizilor, la îndepărtarea lor unul de altul. *“Un om adevărat se vede după încrederea pe care o are în ceilalți oameni și după participarea la lupta lor, iar nu după o mie de acțiuni miloase fără încredere..”* (Paulo Freire).

Dacă jocurile sunt folosite numai ca “umplură” sau „completare” în cadrul activităților obișnuite, succesul e parțial: participanții au rețineri, simțind că monotonia muncii obișnuite va continua sub altă formă. Când însă jocurile sunt folosite ca materie pentru întreaga “lecție”, jucătorii devin vioi și dornici să învețe ceva nou și util.

Teambuildingul este deosebit de important și pentru educarea adulților. Ei alcătuiesc segmentul de populație productivă și constituie un public țintă important al noului tip de educație. Dacă la tineri „joaca” este o preocupare naturală, la adulți ea e mai greu acceptată. De aceea, pentru evitarea respingerii, jocurile de colaborare sunt adeseori botezate: “activități”, “provocări”, “probleme”. Indiferent cum ar fi numite, ele au o mare putere de a influența schimbarea durabilă în bine a grupurilor sau comunităților.

În cazul adulților, jocurile de colaborare folosite corect pot susține efortul de realizarea sarcinilor de serviciu, de îndeplinirea scopului lucrativ al grupului. Dar și pentru reeducarea spiritului comunitar, toleranței și într-ajutorării. Substituindu-se realității, care adeseori sancționează încercările neizbutite, jocurile permit experimentarea și însușirea unor deprinderi necunoscute, fără pericolul pedepsei, rușinii, respingerii. Ele devin mijloace relevante și puternice pentru: spargerea barierelor dintre indivizi, concentrarea atenției, asigurarea implicării tuturor membrilor grupului, creșterea randamentului activității colective.

Jocurile trebuie folosite pentru crearea unui simț al scopului comun, pasiunii pentru acțiune practică și recunoașterii posibilităților existente. Fără aceste scopuri superioare, jocurile de colaborare rămân doar niște tranchilizante pentru adulți, deoarece au un imens potențial de topire a poftelor de putere asupra grupului.

